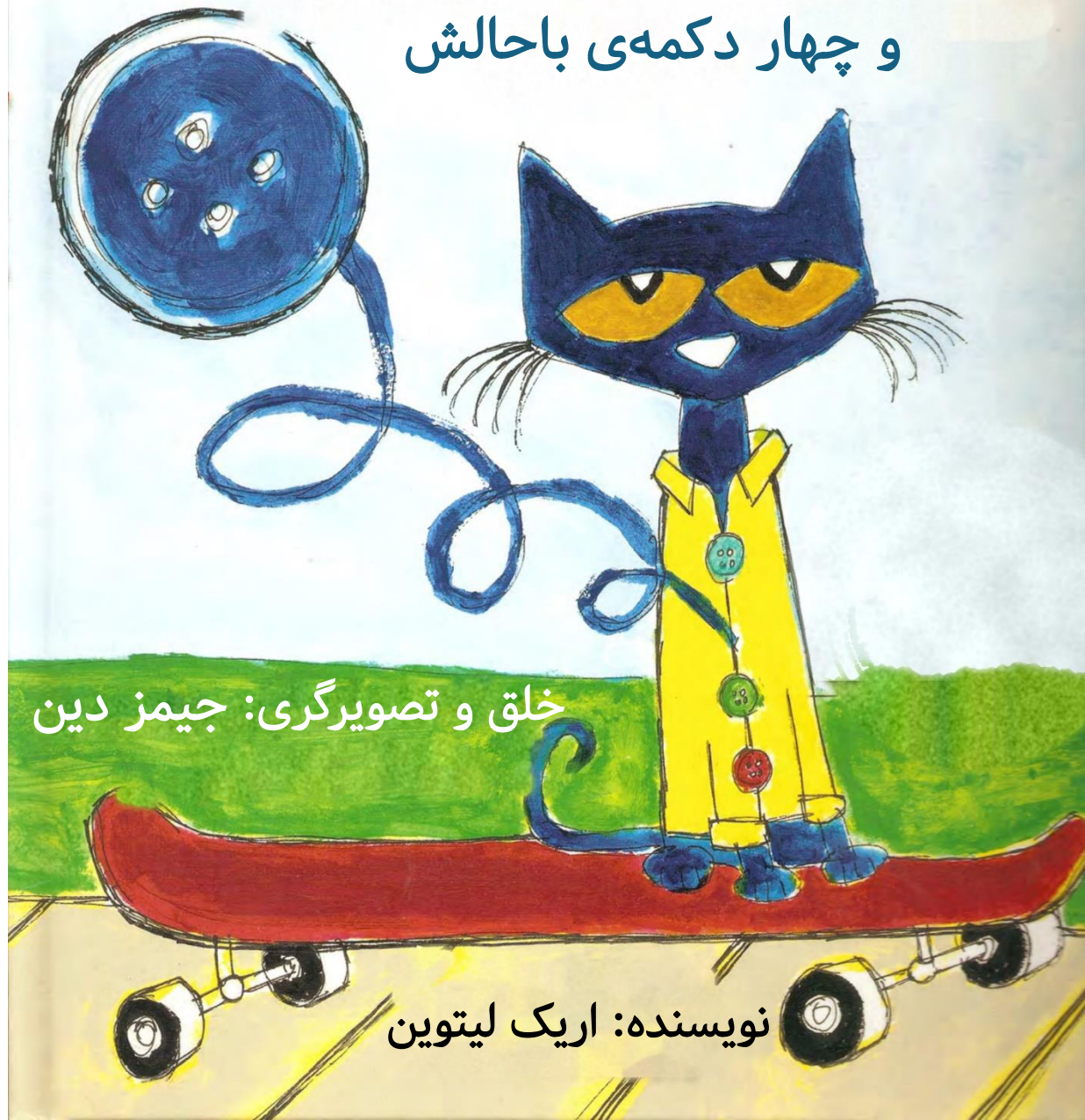

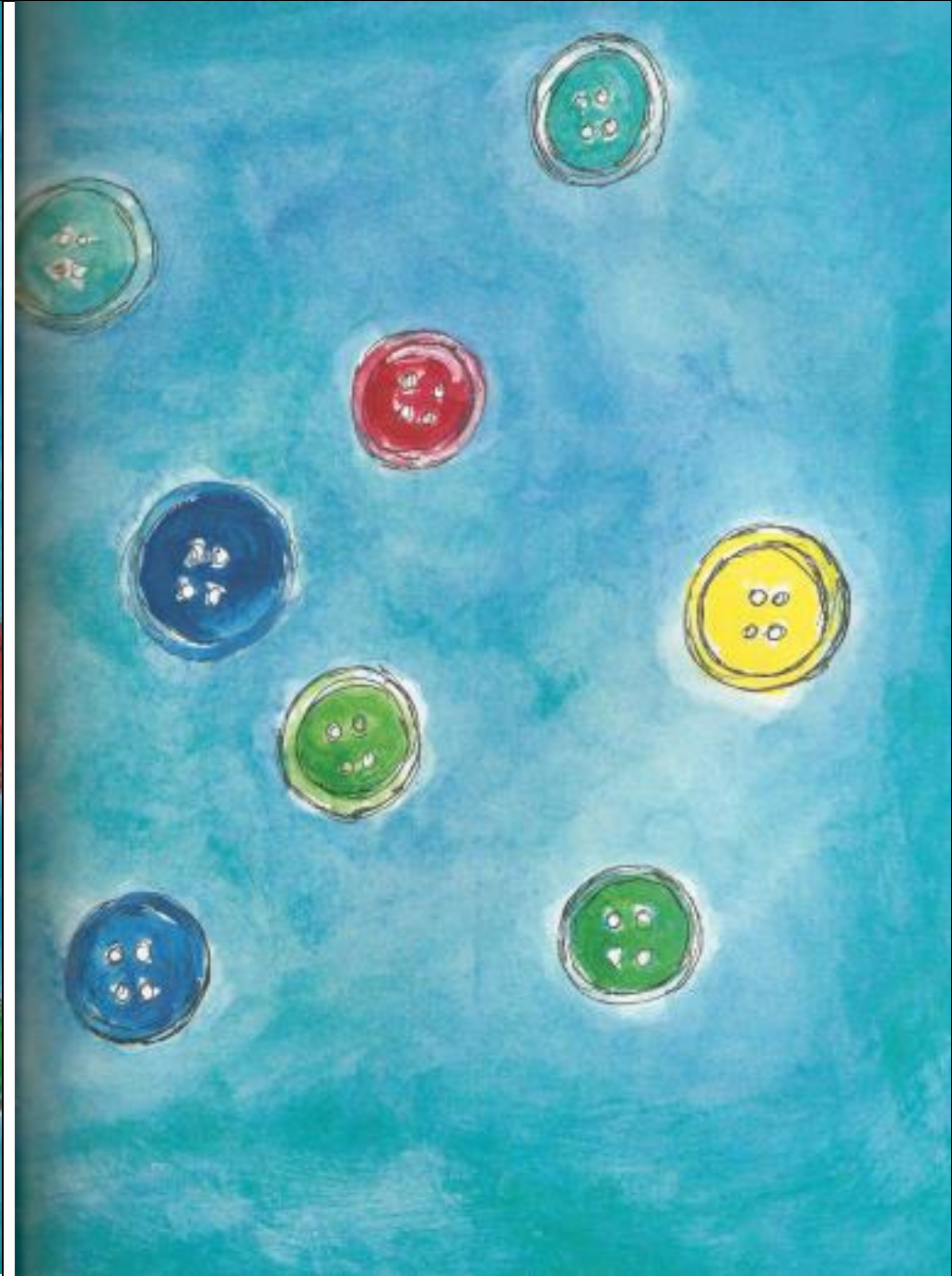
پیت

و چهار دکمه‌ی باحالش

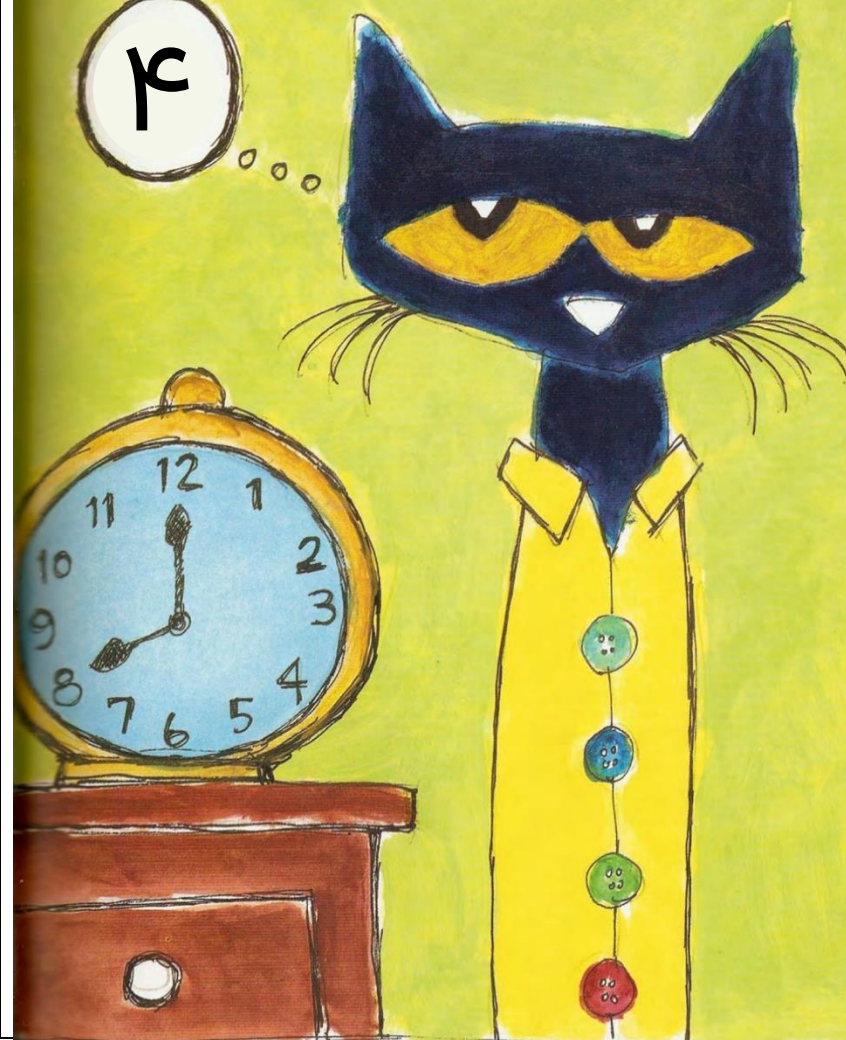
خلق و تصویرگری: جیمز دین

نویسنده: اریک لیتوین

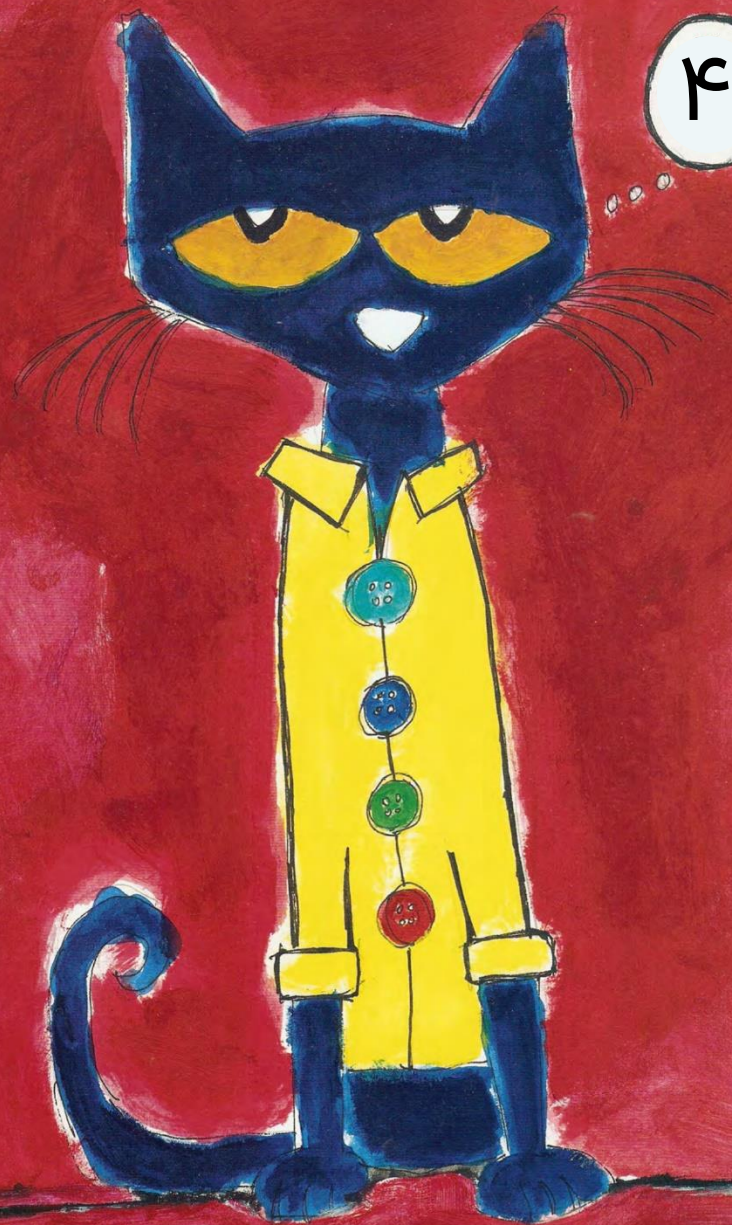

پیت پیراهن مورد علاقه‌اش را که چهار دکمه‌ی
بزرگ، رنگارنگ، گرد و باحال داشت، پوشید.
او آن قدر دکمه‌هایش را دوست داشت که این آهنگ
را خواند:

۴

۴

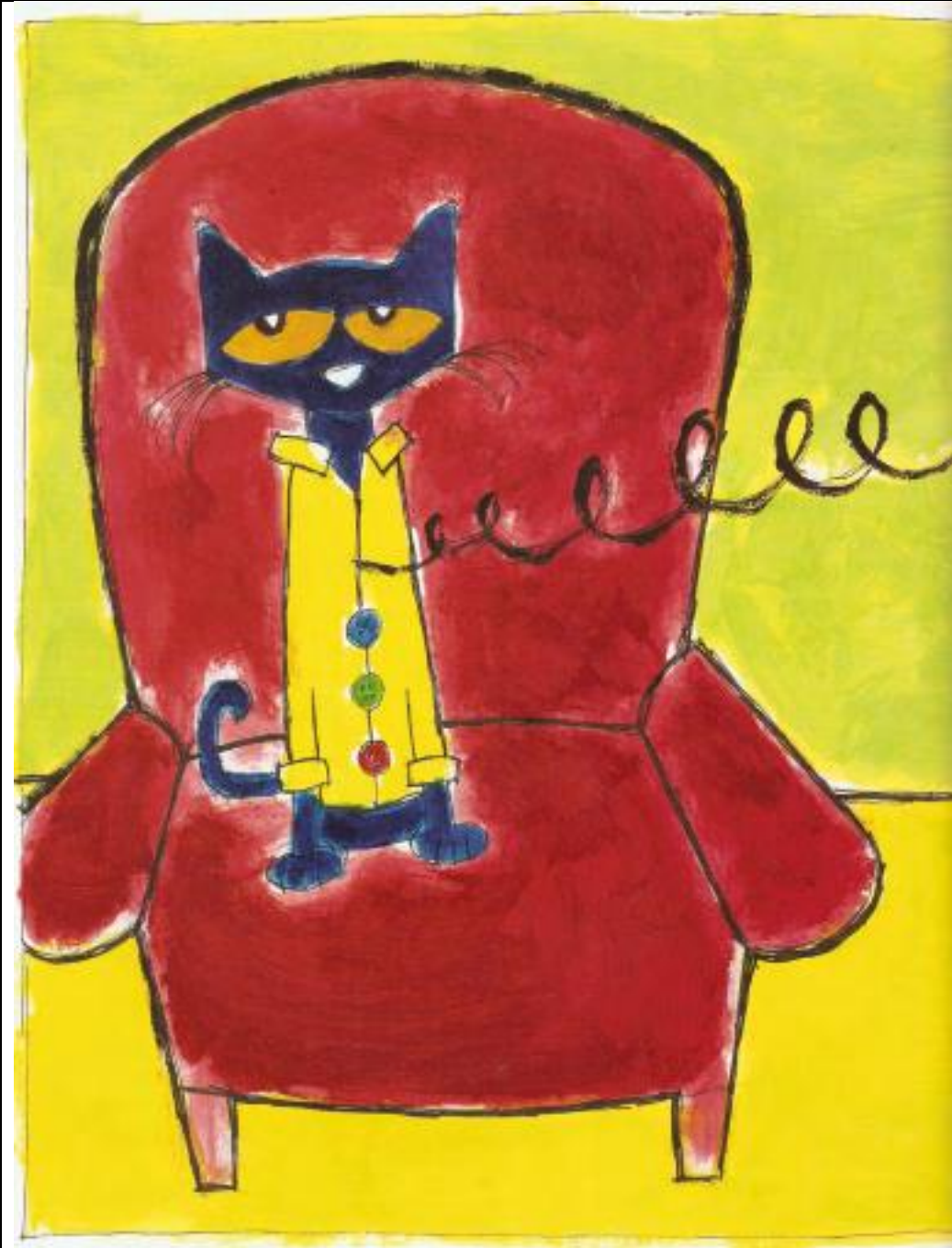

«دکمه‌های من، دکمه‌های من،

چهار دکمه‌ی باحال من.

دکمه‌های من، دکمه‌های من،

چهار دکمه‌ی باحال من.»

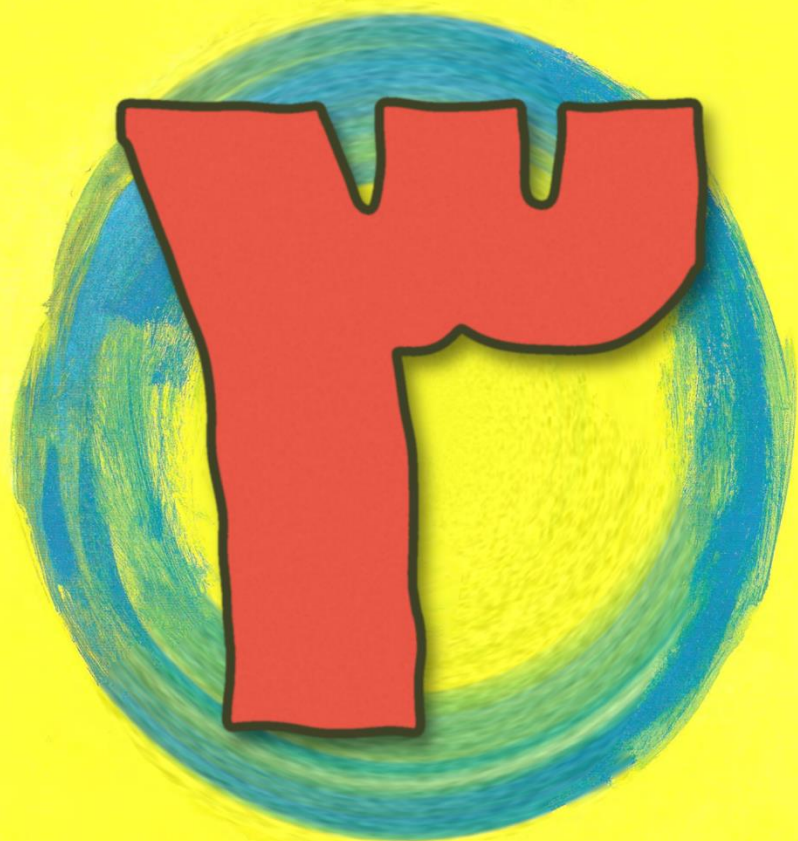
تق!

اوه نه!

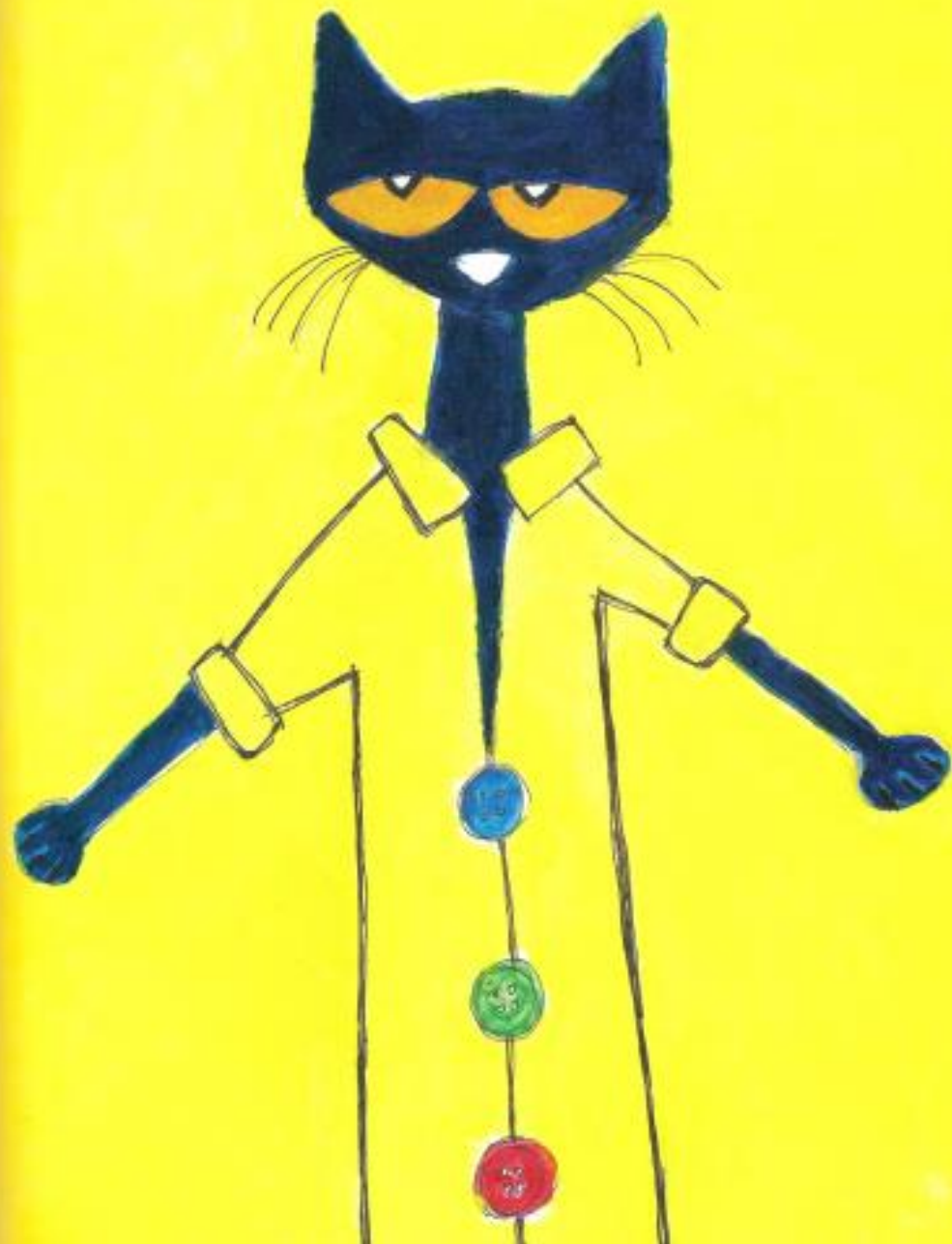
یکی از دکمه‌ها کنده شد و غلت‌زنان رفت.

چندتا دکمه باقی مانده است؟

سه

۳ - ۱ = ۲

پیت گریه کرد؟ معلومه که نه!

دکمه‌ها میان و دکمه‌ها می‌رن.

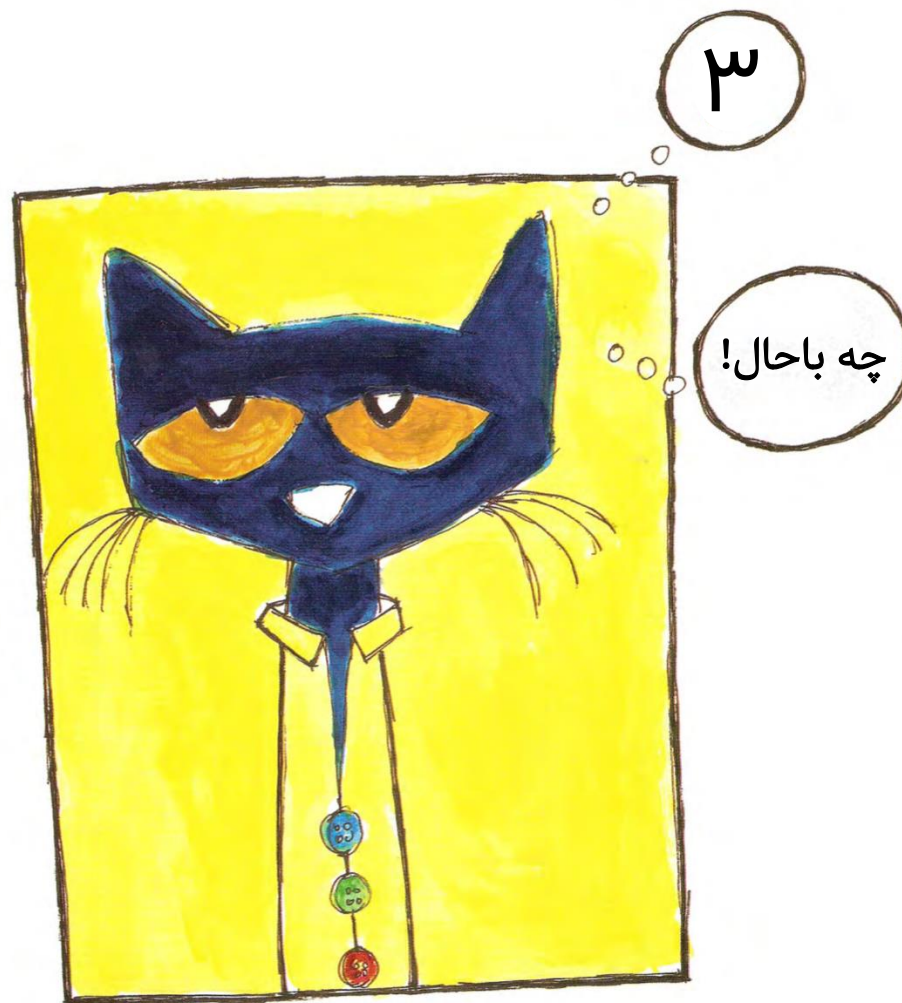
پیت همچنان آوازش را می‌خواند:

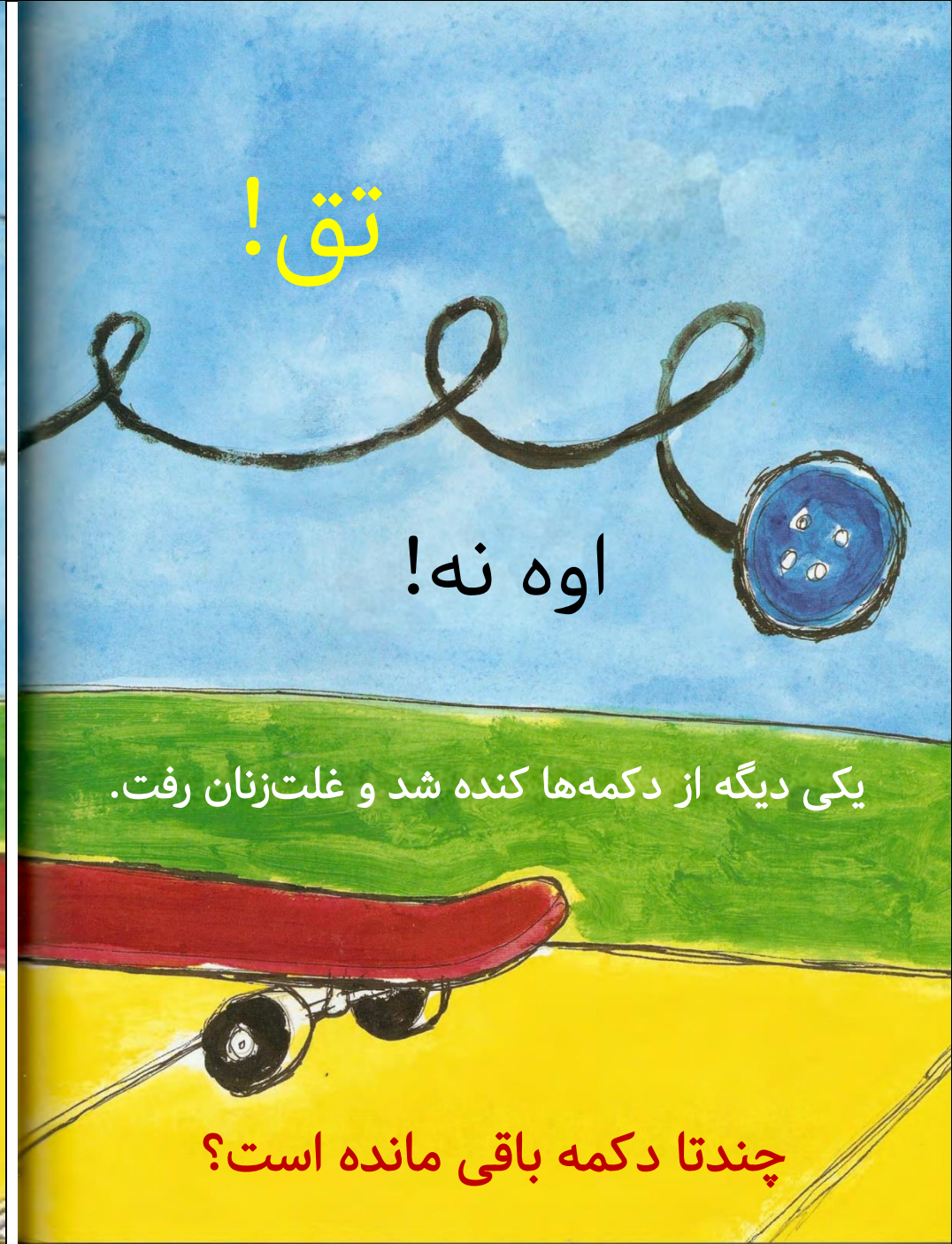
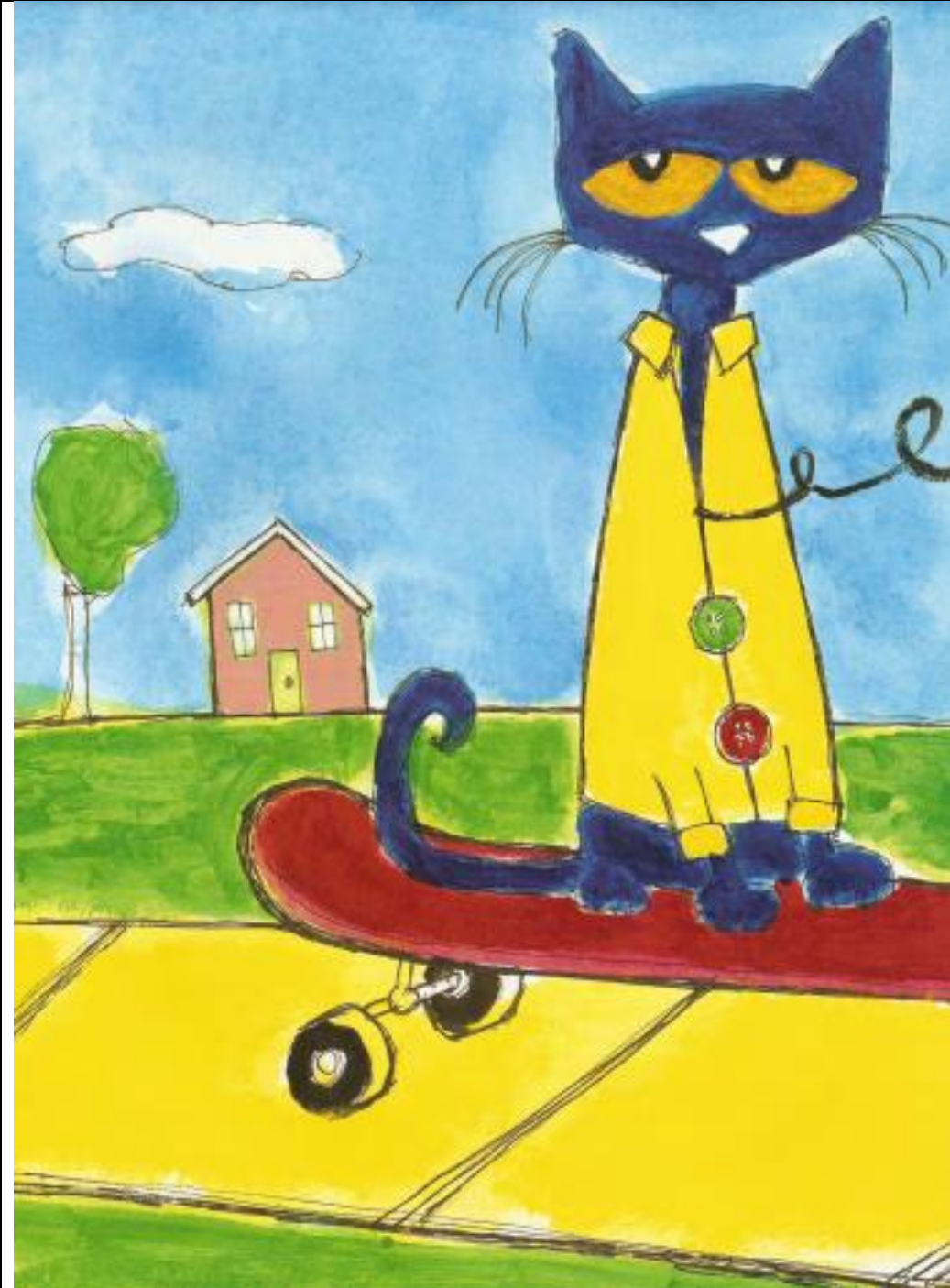
«دکمه‌های من، دکمه‌های من،

سه دکمه‌ی باحال من.

دکمه‌های من، دکمه‌های من،

سه دکمه‌ی باحال من.»

تق!

اوه نه!

یکی دیگه از دکمه‌ها کنده شد و غلت‌زان رفت.

چندتا دکمه باقی مانده است؟

دو

$$۳ - ۱ = ۲$$

پیت گریه کرد؟ معلومه که نه!

دکمه‌ها میان و دکمه‌ها می‌رن.

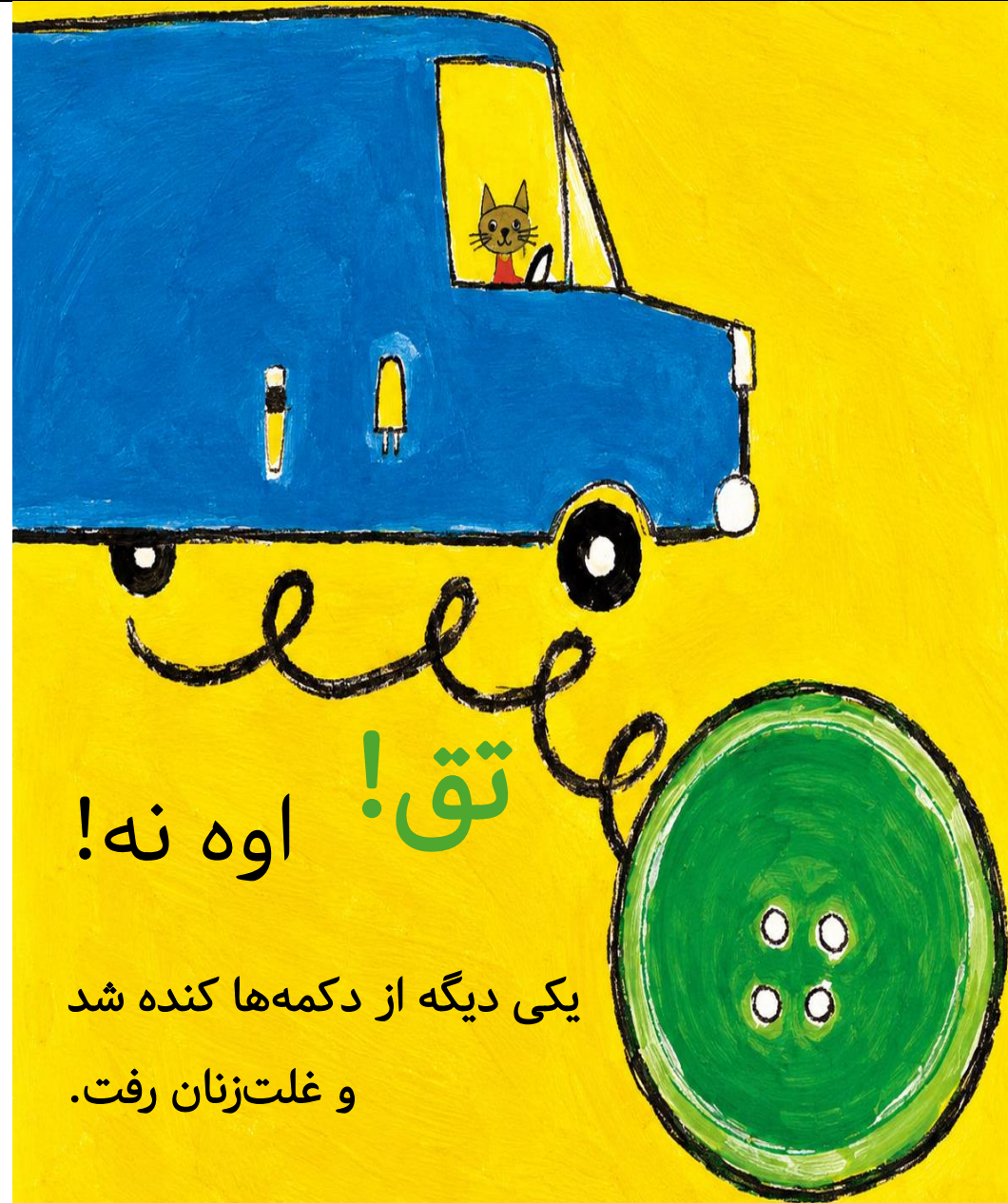
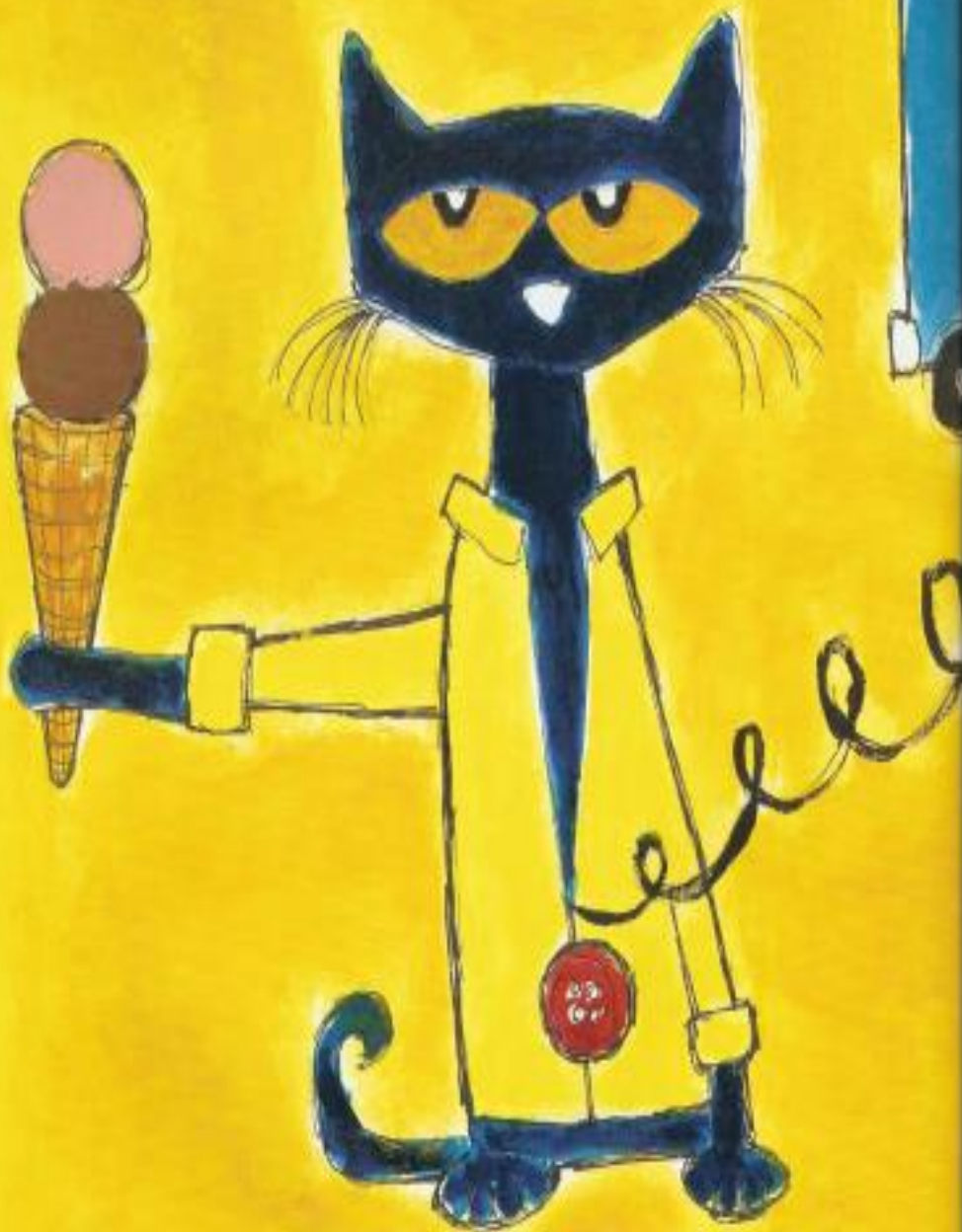
پیت همچنان آوازش را می‌خواند:

«دکمه‌های من، دکمه‌های من،

دو دکمه‌ی باحال من.

دکمه‌های من، دکمه‌های من،

دو دکمه‌ی باحال من.»

تق! اوه نه!

یکی دیگه از دکمه‌ها کنده شد
و غلت‌زنان رفت.

چندتا دکمه باقی مانده است؟

یک

$$۲ - ۱ = ۱$$

پیت گریه کرد؟ معلومه که نه!

دکمه‌ها میان و دکمه‌ها می‌رن.

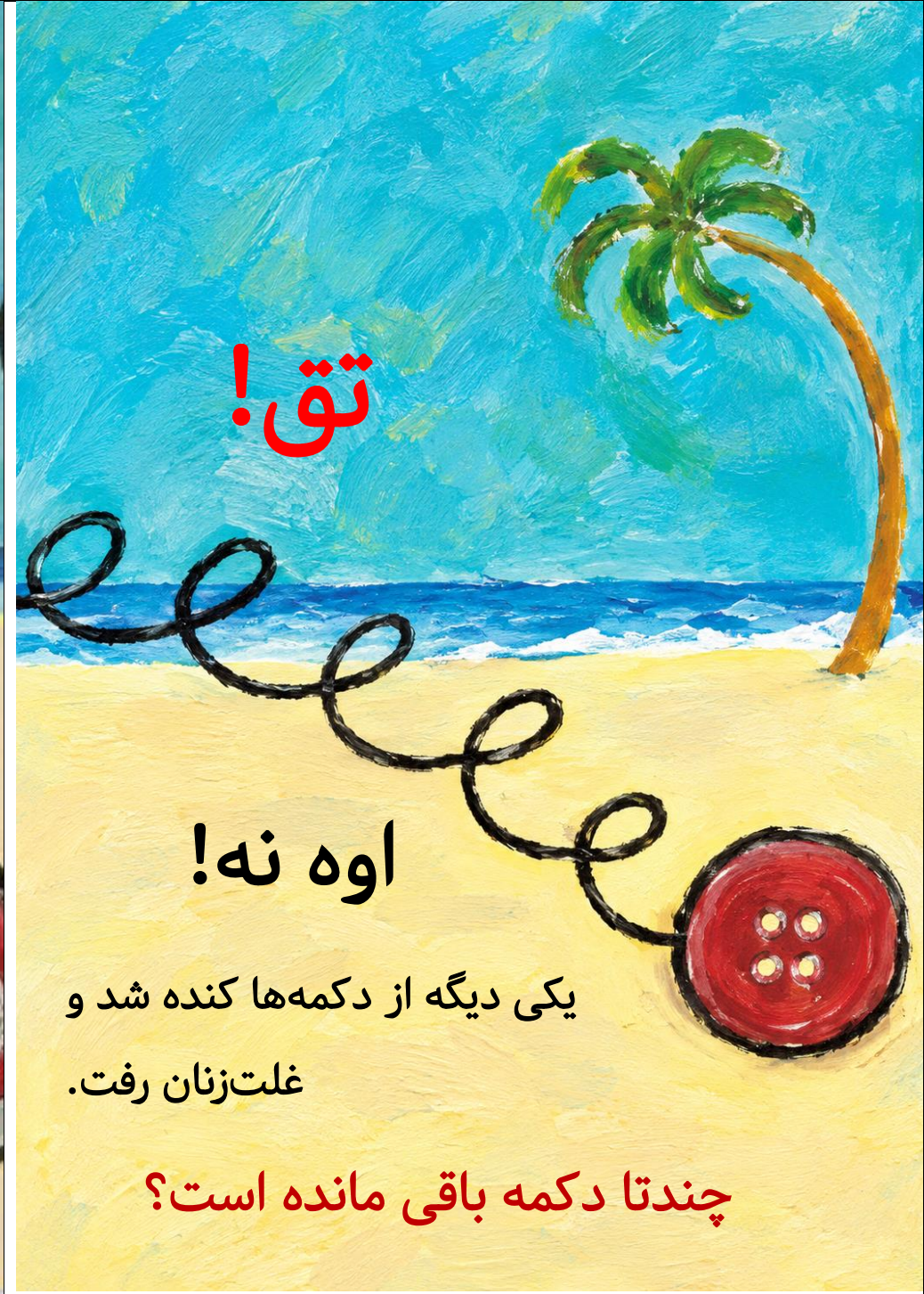
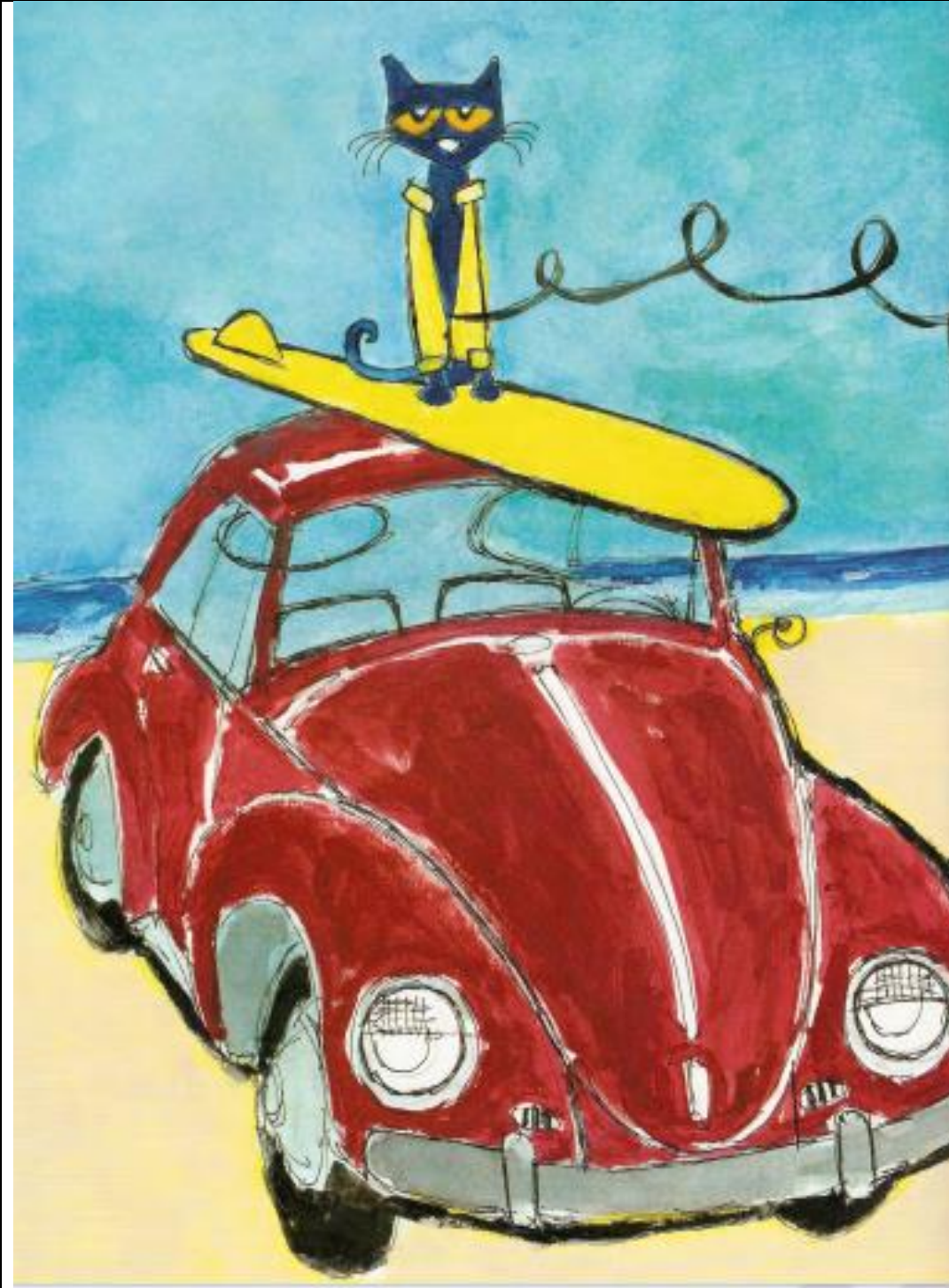
پیت همچنان آوازش را می‌خواند:

«دکمه‌های من، دکمه‌های من،

یک دکمه‌ی باحال من.

دکمه‌های من، دکمه‌های من،

یک دکمه‌ی باحال من.»

تق!

اوه نه!

یکی دیگه از دکمه‌ها کنده شد و
غلت‌زنان رفت.

چندتا دکمه باقی مانده است؟

صفر

$$1 - 1 = 0$$

پیت گریه کرد؟ معلومه که نه!

دکمه‌ها میان و دکمه‌ها می‌رن.

پیت به لباس بدون دکمه‌اش نگاه می‌کند و فکر

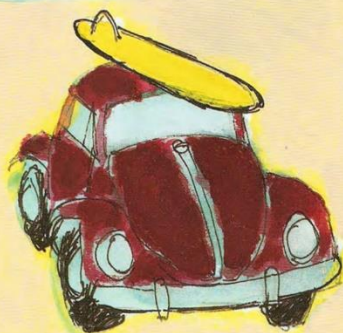
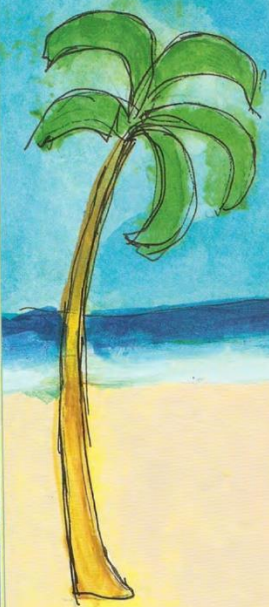
می‌کنید چه می‌بیند؟

نافِ

شکمش!

و او همچنان به خواندن آهنگش

ادامه داد:

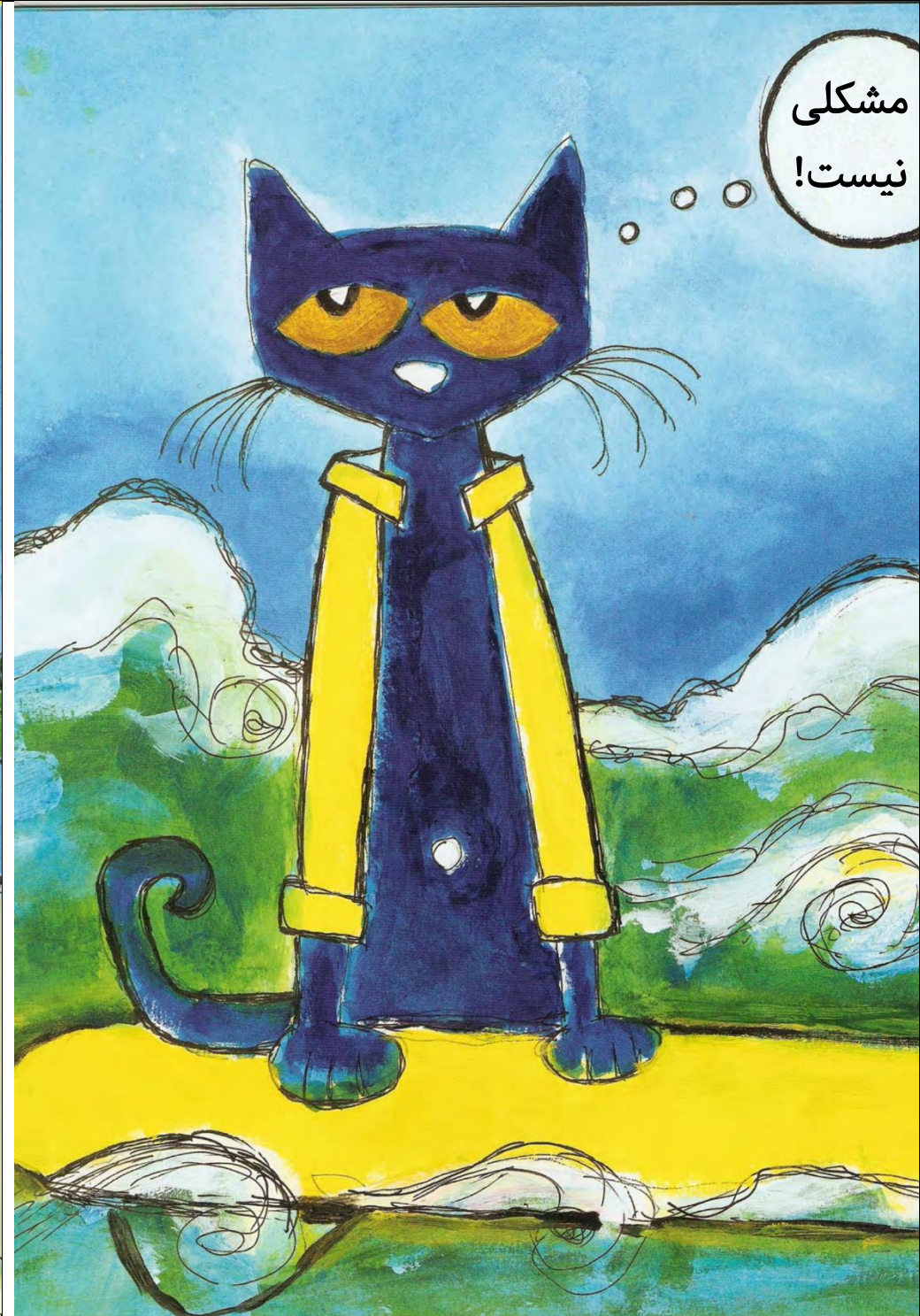
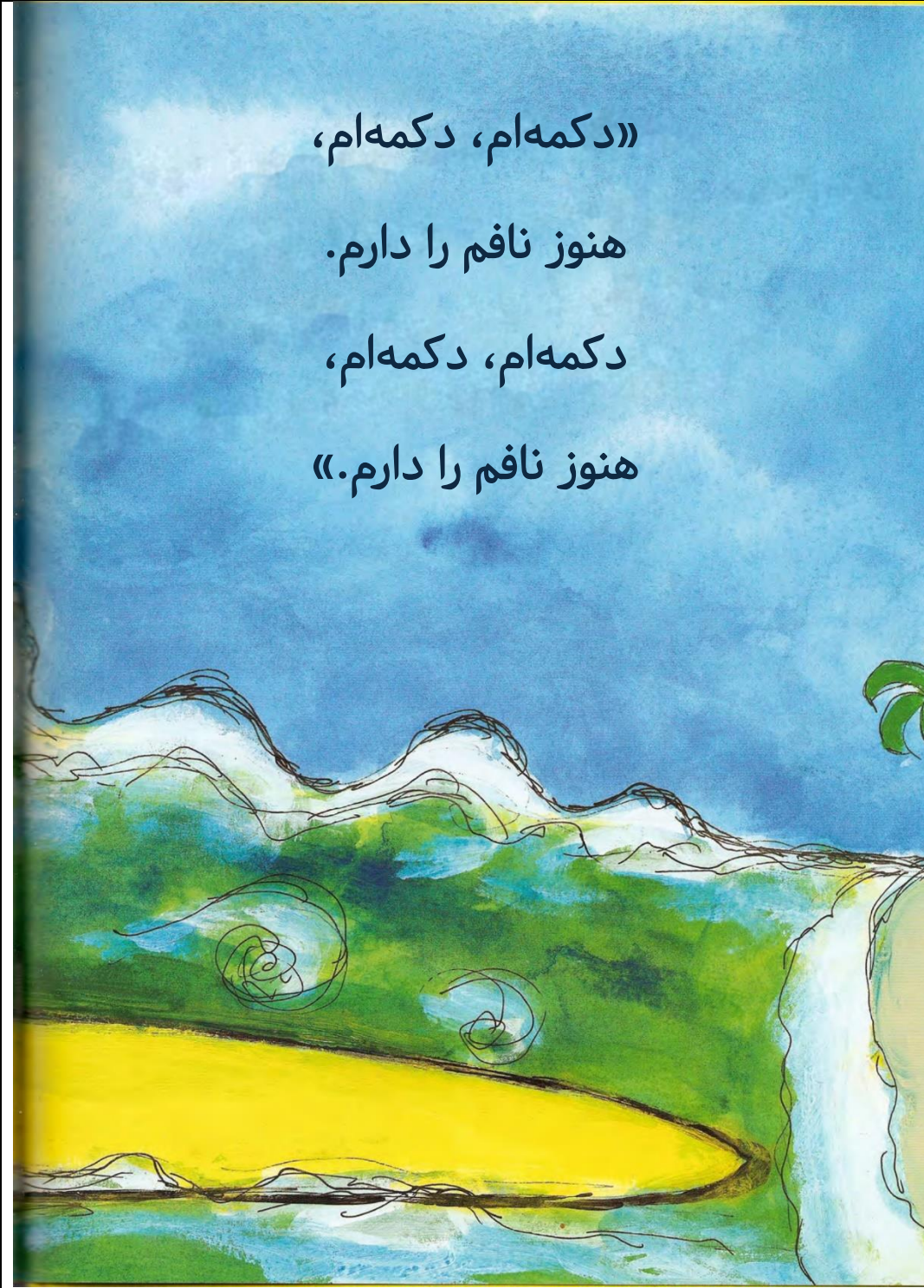

«دکمه‌ام، دکمه‌ام،

هنوز نافم را دارم.

دکمه‌ام، دکمه‌ام،

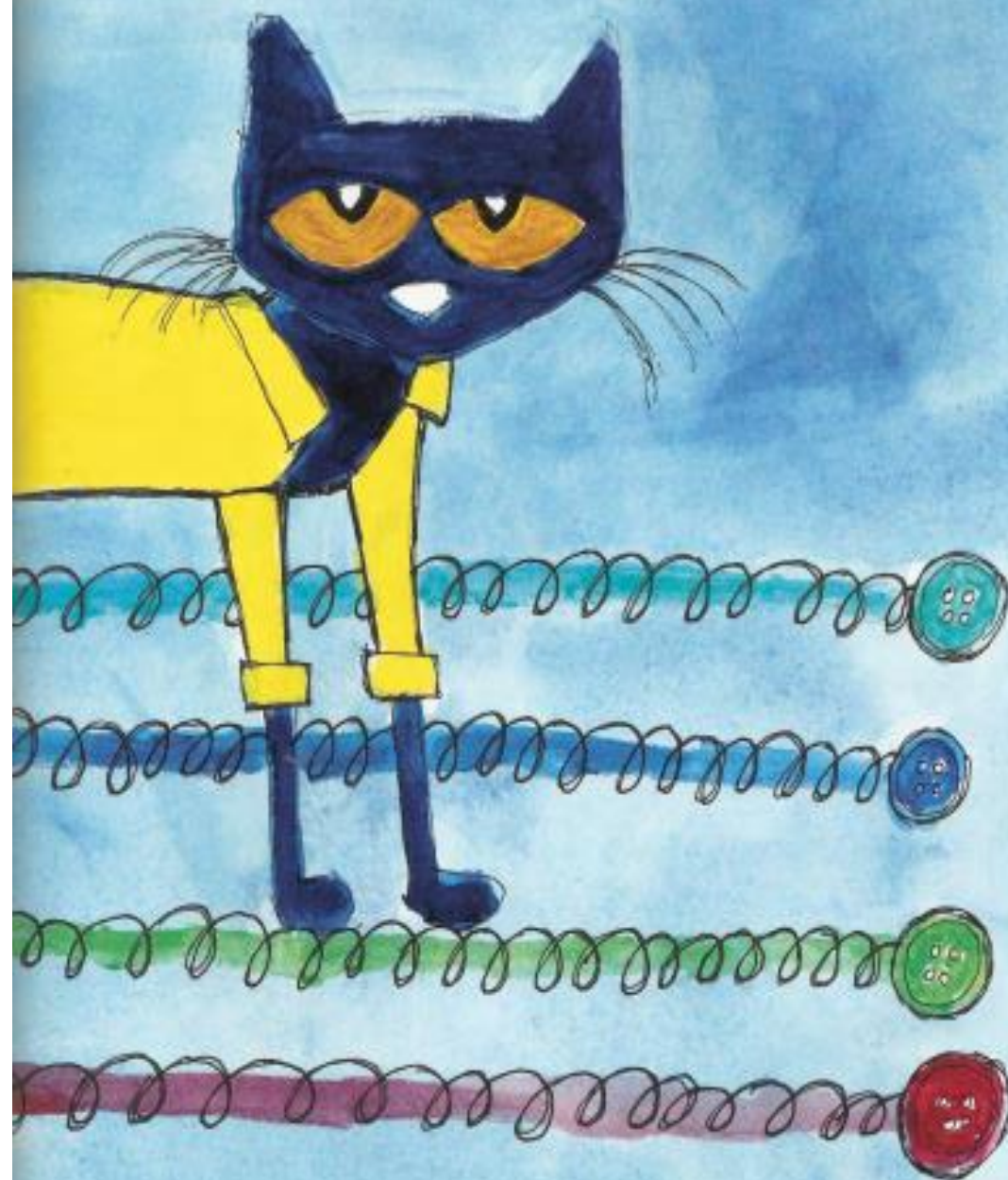
هنوز نافم را دارم.»

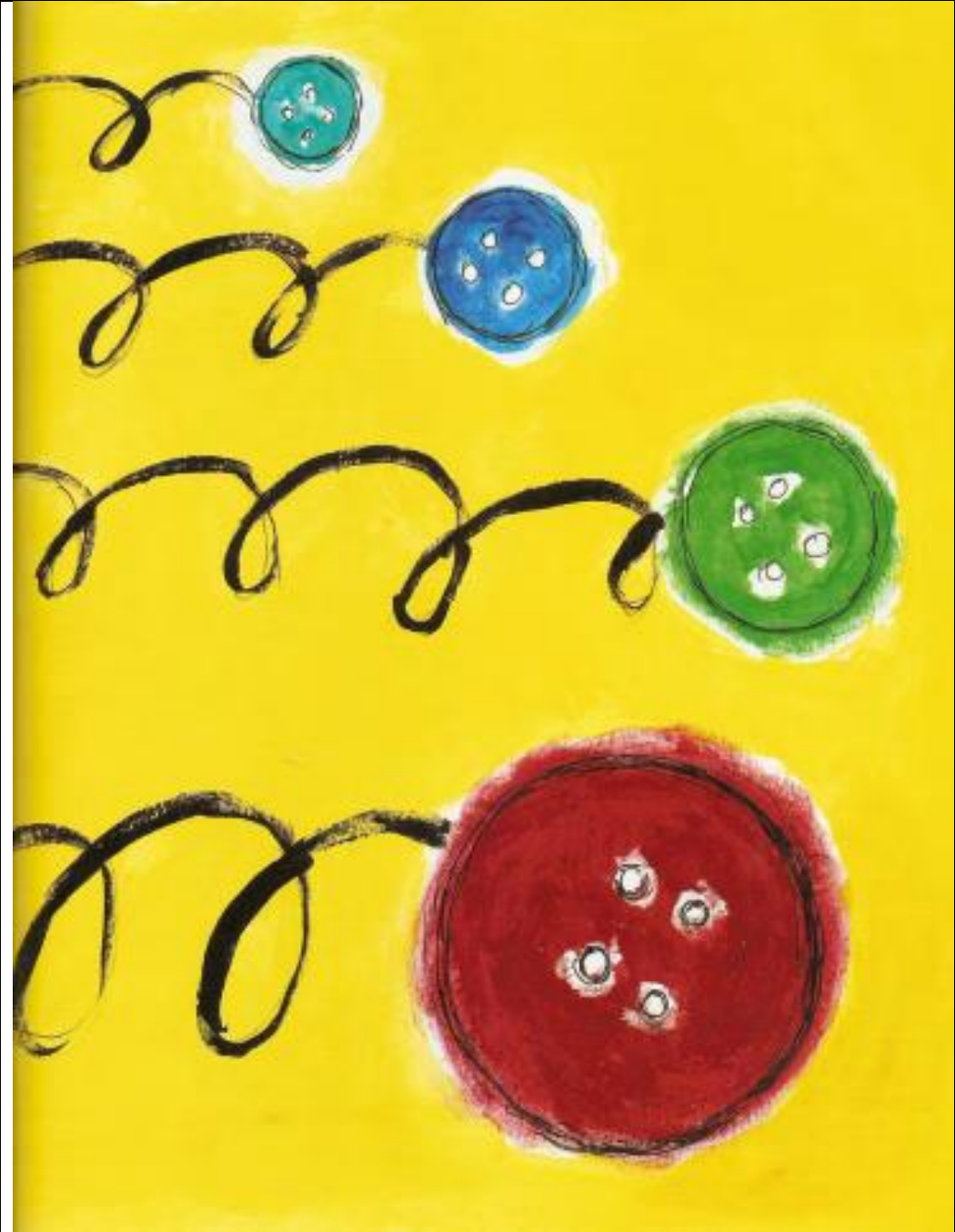

فکر می‌کنم این فقط نشان می‌دهد که چیزها می‌آیند و
چیزها می‌روند.

اما آیا ما گریه می‌کنیم؟ معلومه که نه!

ما به خواندن ادامه می‌دهیم.

دکمه‌ها میان و دکمه‌ها می‌رن.

